P I

SCENA și ECRANUL

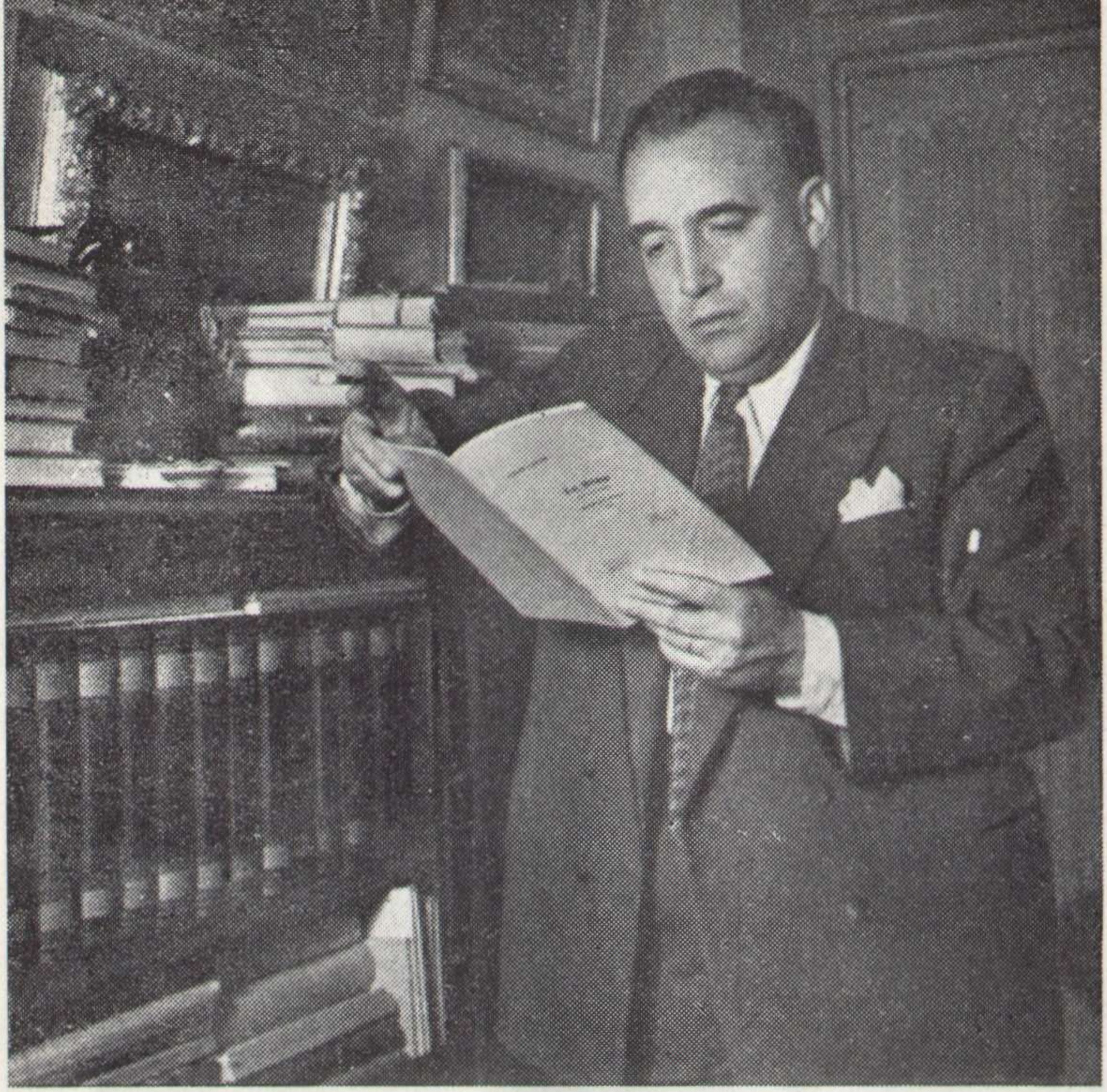

MARILE SUCCESE INTERNAȚIONALE ALE LUI CONSTANTIN SILVESTRI

Orchestra filarmonică din Londra... Orchestra radiodifuziunii din Bruxelles... Formații muzicale vestite, de mare prestigiu internațional. Și iată că la pupitrul lor, Constantin Silvestri — sol al țării noastre — a obținut succese răsunătoare, considerate unanim ca adevărate revelații ale stagiunii muzicale engleze și belgiene!...

Cei care cunosc înalta măiestrie dirijorală a lui Silvestri nu vor fi poate prea uimiți. Dar în inima tuturor a tresărit bucuria, mîndria.

Silvestri a plecat spre Londra cu un program deosebit de greu cuprinzînd Wagner, Strawinski, Debussy și Scriabin. La acestea s-a adăugat Haydn, Liszt, Enescu, Benjamin Britten, precum și compozițiile proprii.

Toate aceste lucrări au sunat desăvîrșit, convingător personalizat, dovedind o uimitoare varietate de stiluri din partea dirijorului. De la „măiestrie" pînă la „genialitate" gama aprecierii criticilor și publicului — atît de reținuți în Anglia — au confirmat cu strălucire în Silvestri o nouă valoare internațională, care se înalță spre culmile artei.

Nu este primul triumf artistic al interpreților romîni peste hotare, din ultimul timp. Dar el vorbește odată mai mult despre realizările și climatul artistic din țara noastră.

De vorbă cu autorul piesei:

REȚETA FERICIRII

Pe scriitorul Aurel Baranga nu este nevoie să-l prezentăm cititorilor noștri. Fecund și viguros dramaturg, publicist combativ — prezent în mai toate sectoarele creației literare — el este cunoscut și prețuit de spectatori, care i-au aplaudat „Arcul de triumf", „Mielul turbat" precum și celelalte piese reprezentate — de-a lungul ultimilor ani — cu mult succes pe scenele teatrelor din Capitală.

De curînd, Aurel Baranga a terminat o nouă lucrare dramatică.

— Am vrea să informăm pe cititorii noștri despre ultima Dvs. piesă. V-am ruga să ne spuneți cîte ceva despre ea.

— „Rețeta fericirii" are un contratitlu: „Despre ceea ce nu se vorbește", frontispiciu sau motto, care își propune să explicitеze piesa. Ultima mea lucrare ilustrează un caz de conștiință îndeajuns de frecvent în societatea noastră, chiar dacă despre asemenea cazuri nu se vorbește pe cît s-ar cuveni.

Dramaturgul Aurel Baranga

Marin Vuia, eroul central al dramei, constituie — mi-am propus să formez — centrul de întretăiere a unor probleme multiple privind viața și răspunderea unui om din zilele noastre, pe planuri diferite; al căminului, al prieteniei și al relațiilor de muncă.

N-a fost nici o clipă în intenția mea să scriu o dramă a adulterului — de pildă — chiar dacă Marin Vuia încalcă și în mod grav — modul în care vedem noi dragostea.

Nu mi-am propus să scriu o dramă a căminului, chiar dacă Marin Vuia e la un pas de hotărîrea de a-și părăsi soția. Nu am vrut să limitez conflictul la focarul unei iubiri tîrzielnice, chiar dacă Marin Vuia trăiește, vinovat, la patruzecișiopt de ani, o asemenea iubire.

Am vrut — și spectatorii vor decide dacă am reușit sau nu — să oglindesc complexul de situații și de contradicții la care ajunge un om, atunci cînd se rupe de legile prieteniei, ale respectului pentru căminul său, de legile ineluctabile care îți cer să stimezi pe omul de lîngă tine. Vuia trăiește un proces de dezumanizare, de îndepărtare de viață, care se resfrînge implicit pe toate planurile, obligîndu-l la concluzii ce nu pot asigura fericirea.

Noi — și poate că aceasta este prima concluzie a piesei — nu ne putem clădi fericirea pe nefericirea altora. Fericirea noastră nu poate

Bc. 20 / 448.

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

izvorî din vanitate, din egoism, dintr-un egocentrism anti-uman. Fericirea noastră adevărată izvorăşte din sentimentul răspunderilor împlinite, din fericirile mărunte şi cotidiene ale celor care trăiesc în preajma noastră, din sentimentul primordial că fiecare dintre noi poate şi trebuie să contribuie la fericirea lumii.

— In ce stadiu se află actualmente lucrarea Dvs.?

— „Reţeta fericirii" se repetă la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", în direcţia de scenă a regizorilor Marietta Sadova şi Miron Niculescu. Deşi interpreţii se află încă în primele faze ale muncii, chiar şi în acest stadiu preliminar pot spune că direcţia de scenă, atît de competentă, a şi găsit o sumedenie de amănunte menite să sporească lucrarea mea dramatică.

— Ce ne puteţi spune despre interpreţii piesei?

— Că sînt absolut toţi aleşi perfect pentru rolurile respective şi eu le doresc tuturor succesul pe care-l merită talentul lor unanim recunoscut.

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"

Sala Studio

DOAMNA NEAGRĂ DIN SONETE

Piesă într-un act de G. B. Shaw

OMUL destinului

Glumă într-un act de G. B. Shaw

Din ciclul lucrărilor dramatice în care marele dramaturg englez evocă figuri istorice din trecut, cele două piese într-un act, înscrise în repertoriul primei noastre scene, aduc în faţa spectatorilor trei personaje... destul de cunoscute: pe Shakespeare, pe Elisabeta regina Angliei şi pe Napoleon.

Shaw îi înfăţişează pe aceşti trei eroi ca pe nişte oameni obişnuiţi, cu calităţile şi slăbiciunile lor proprii, „reduşi la scara umană", punîndu-i dinadins în situaţii banale, adeseori chiar umile, făcîndu-i să reacţioneze aidoma „muritorilor de rînd".

Semnificativă este scena din „Doamna neagră din sonete", în care Shakespeare stă de vorbă cu regina Angliei despre soarta teatrului englez şi despre menirea lui. Iar în „Omul destinului" aceea în care Napoleon Bonaparte îşi exprimă părerea despre Anglia.

Iată cîte „un moment" din fiecare scenă:

ELISABETA : „Vor trece trei sute de ani şi mai bine pînă cînd supuşii mei vor învăţa că omul nu poate trăi numai cu pîine, ci şi cu fiecare cuvînt din gura celor pe care Dumnezeu îi inspiră. Dar atunci, dumneata şi cu mine vom fi praf sub copitele cailor lor — dacă încă vor mai merge călare în loc să zboare. S-ar putea însă ca atunci şi operele dumitale să fie praf şi pulbere.

Anca Şahighian
(Doamna neagră)

SHAKESPEARE: Vor trăi, Doamnă. vor trăi, fiţi fără grijă.

ELISABETA: S-ar putea să fie aşa. Dar de un lucru sînt sigură, deoarece îmi cunosc concetăţenii. Cît timp toate celelalte ţări ale lumii creştine, de la Moscova pînă la sătuleţele germane, nu vor avea teatrul lor ţinut din banii statului, Anglia nu se va încumeta la o asemenea aventură. Şi încă şi atunci se va încumeta pentru că dorinţa ei este, să fie în pas cu moda si să facă, umilă şi din datorie, ceea ce vede că face toată lumea".

NAPOLEON : „Cînd englezul are nevoie de un nou debuşeu pentru mărfurile sale fabricate la „Manchester", trimite un misionar să-i înveţe pe indigeni evanghelia păcii. Indigenii ucid misionarul. Englezul atunci îşi ia armele şi se avîntă în apărarea creştinătăţii. El luptă pentru ea, cucereşte în numele ei şi drept răsplată divină, se face stăpîn pe tîrgul de cumpărare. Are vapoare pentru apărarea coastelor insulei sale. Pe bordul lor pune un duhovnic şi la catargul cel mai înalt pironeşte un steag cu o cruce. Apoi, cutreieră mările, dela un capăt al lumii la celălalt, înnecînd, arzînd, nimicind pe toţi cei care nu vor să-l recunoască drept împărat al

Nicu Dimitriu
(Napoleon Bonaparte)

mărilor. Se laudă că sclavul devine om liber de îndată ce a pus piciorul pe pămîntul Britanic ! Dar îşi ucide copii la şase ani, supunîndu-i zilnic la o muncă de şasesprezece ore, în uzine, sub ameninţarea biciului. Orice ar fi, rău sau bun, poate fi săvîrşit de un englez. Dar niciodată nu-i vei găsi în culpă..

Teatrul Municipal

HANUL DE LA RĂSCRUCE

piesă în 3 acte de Horia Lovinescu

Sus stînga : Anca Vereşti şi Puiu Hulubei
Sus dreapta : Mircea Şeptilici şi Tanzi Cocea
Jos stînga : Septimiu Sever şi Gh. Storin
Jos dreapta : Aura Buzescu.

„...Piesele lui Horia Lovinescu nu se pot povesti. Ele își dezleagă înțelesurile scenă de scenă, printr-un mînuit aspru și încăpățînat al sufletelor, care compar în fața spectatorilor... Suita destinelor tragice, variate în „Hanul de la răscruce", provoacă cu violență și patetism dezbaterea aprinsă în jurul caracterului inuman al războiului"...

V. MINDRA

DISTRIBUȚIA

Profesorul, Septimiu Sever; Bătrînul, Benedict Dabija; Hangiul, George Măruță; Logodnicul, Puiu Hulubei; Logodnica, Anca Vereşti; Femeia, Aura Buzescu; Călugărul Gh. Storin, N. Tomazoglu; Agentul comercial, V. Ronea; Muncitorul, Mircea Albulescu; Magnatul, Mircea Șeptilici; Actrița, Tantzi Cocea, Regia: W. Sigfried; Decoruri: W. Sigfried; Costume : Cella Voinescu.

Căsuța DE LA marginea orașului

Și în acest an, colectivele teatrelor din Capitală și din întreaga țară vor participa la „Concursul tinerilor actori dramatici din teatrele de Stat".

Printre piesele pregătite în vederea concursului este și „Căsuța de la marginea orașului".

„Scena și Ecranul" urează colectivelor de tineri regizori și actori, tinerilor pictori scenografi și tuturor celor care colaborează la pregătirea pieselor pentru concurs, „Spor la muncă și succes!"

Piesă în 3 acte de A. Arbuzov

Știm că nu-i frumos să tragi cu urechea. Dar care dintre noi ar putea trece mai departe, fără să se oprească măcar pentru o clipă, atunci cînd dinăuntrul unei camere, ar auzi trei voci de femei tinere, vorbind cam așa.

— Las-o... unde o să plece? Palavre...

— Cum palavre! In orice caz o să fac cum mă taie pe mine capul. Cum o să hotărăsc eu, așa o să fie!

— Taci! Iar după acest „taci" a urmat un zgomot, care nu putea fi luat drept altceva, decît sunetul care se produce atunci cînd mîna unuia, atinge obrazul altuia, dar nu cu intenția de -al mîngăia. Pe scurt o palmă. Și încă una zdravănă! Am rămas țintuiți sub fereastră. Ne gîndeam că poate va trebui să sărim în ajutor. Dar, nu, vocile au scăzut, aproape pînă la șoaptă. N-am mai putut desprinde decît cîte un cuvînt, sau cîteva fraze răzlețe.

De exemplu: „Ce fel de om ești tu?", sau: „Mă răsucesc pe sofaua asta, mică, cînd așI putea călători peste tot, cît vezi cu ochii"...

Au mai vorbit un timp, pe urmă s-au deschis și închis niște uși și în cameră s-a făcut liniște iar întunericul care ne învăluise, a umplut și camera.

Deodată, chiar lîngă noi a apărut un tînăr, care — aplecîndu-se peste fereastră a chemat încet: „Nadejda!" Dinăuntru s-a auzit îndată o voce de fată: „A... Danica!"

Am început să ne simțim foarte prost; indiscreția noastră ajunsese la culme. Dar nu ne puteam mișca. Băiatul nu intrase în casă. Vorbeau prin fereastră.

Danica: Am auzit strigăte... ce-a fost?... Le-ai spus?

Nadejda: N-am putut!

Danica: N-ai pic de caracter!

Nadeja: Tu nu știi cum sînt surorile mele...

Danica: Dacă cel mult într-o oră nu le spui, cobor eu. Am să-i înfățișez Verei Petrovna toată situația... Și cu asta, basta!"

Pe urmă, au apărut prin portiță, doi tineri. Unul înalt, bine legat, celălalt scund. Au intrat în casă. Am profitat de acest moment de mișcare, ca să plecăm.

In urma noastră am auzit răsunînd din aceiași cameră, sunete de ghitară și voci fredonînd o melodie.

Eram nedumeriţi. Trei fete, după cîte am înţeles surori... Acum se bat, ca în clipa următoare, cea pălmuită să vorbească despre visele ei de călătorie. Pe urmă, secretul Nadiei cu Donica, iar acum se cîntă la ghitara... par fericiti.

Deodată, toate gîndurile noastre încurcate au fost întrerupte de o voce de bărbat, sonoră şi energică ; „Reluaţi toată scena de la început“ ! !

Ne-am uitat buimaci în jur : eram în culisele unui teatru. Ferestrele lîngă care trăsesem cu urechea erau decor ; grădiniţa din jur, decor, iar lumina aceea difuză, de seară de primăvara, reflectoare bine dirijate. Eram decepţionaţi şi totuşi — dintr-odată — purtarea noastră atît de ciudată, devenea scuzabilă. Găsiţi ceva necuviincios în faptul că am asistat la repetiţia unei piese ?

Am aflat şi ce piesă era : „Căsuţa de la marginea oraşului“ de A. Arbuzov.

Deci, toate ni se vor lămuri ; palma, secretul Nadiei, tinerii cu ghitara...

Surorile Ivanov — Vera, Liuba şi Nădejda — ele sînt locatarele acestei căsuţe de la marginea oraşului. Iar scenele la care am participat pînă acum, se petrec în ziua de 14 iunie 1941, deci, exact o săptămînă înainte de izbucnirea războiului.

Michaela Juvara, Anca Vereşti, Ileana Predescu şi Paul Sava, la repetiţie.

Cei doi tineri care au intrat în casă şi pe urmă au fost auziţi cîntînd sînt Jenea Seremet şi Alioşa. Jenea a venit la Liuba, ca să-şi serbeze ziua de naştere. Implinea 22 de ani. Liuba e strungar clasa V-a şi e foarte mîndru de asta. Vera, cea mai mare, e secretara comsomolului din uzina în care lucrează Seremet, Alioşa, Liuba precum şi toţi ceilalţi tineri, pe care încă nu-i cunoaştem, dar care apar pe rînd în această cămăruţă a surorilor Ivanov.

Nadia nu s-a decis încă ce să facă în viaţă. Ea visează şi totuşi, undeva în sufletul ei există o hotărîre luată, pe care vrea s-o ducă la capăt cu orice sacrificiu.

Apoi, izbucneşte războiul. Şi aceste destine tinere sînt luat în marea vîltoare, care le zmulge din atmosfera încîntătoare şi plină de tinereţe a acestei seri de 14 iunie. Războiul îi separă pentru un timp, dar fiecare îşi urmează drumul spre împlinirea visurilor, spre atingerea unor ţeluri generoase şi adînc umane, ţeluri demne de adevăraţi tineri sovietici.

Teatrul Municipal

Teatrul Municipal

NOAPTEA REGILOR

comedie în 5 acte de W. Shakespeare

Cunoscută, fie aşa cum o anunţăm mai sus, fie sub titlul de „A douăsprezecea noapte“ sau sub acela de „Ce doriţi“ ...“, frumoasa comedie a „marelui Will“ face parte — împreună cu „Mult zgomot, pentru nimic“, şi „Cum vă place“ — din ciclul „fanteziilor înaripate, cum caracteriza poetul Keats aceste trei piese pline de graţie, de optimism şi poezie.

Dintre nenumăraţii comentatori ai genialului dramaturg, unii susţin că „Noaptea regilor“ ar fi fost ultima sa lucrare, ea fiind scrisă în oraşul său natal — la Stratford pe Avon — unde Shakespeare s-a retras cu puţini ani înainte de moarte. Acolo sau la Londra, autorul s-a inspirat din povestirea unui scriitor italian, Mateo Bandello. Această povestire s-a bucurat de un asemenea răsunet încît dramaturgul spaniol Lope de Rueda a transformat-o într-o dramă, care s-a reprezentat pe una din scenele Madridului, iar în Franţa scritorul Belleforest o introdusese în cuprinsul aşa numitelor sale „Povestiri tragice“.

Fapt este că în luna August a anului 1607 Shakespeare a înscris-o în repertoriul teatrului englez îmbogăţiind cu o nouă operă, tezaurul nepreţuit al creaţiei sale.

„Noaptea regilor“ — ca şi „Cum vă place“ sau „Mult zgomot pentru nimic“ — este considerată o piesă „de inimă“, pentru că de la un capăt la celălalt al acţiunii comedia cuprinde întîmplările sentimentale ale unor îndrăgostiţi. Aceste peripeţii pornesc de la asemănarea extraordinară dintre doi gemeni: Sebastian şi Viola. Amîndoi au fost victimele unui naufragiu; fiecare dintre ei s-a

salvat fără însă, ca unul să cunoască soarta celuilalt. Ajungînd deghizată la curtea lui Orsino, duce de Iliria, Viola devine pajul preferat al ducelui. Orsino este îndrăgostit de Senora Olivia, care îl respinge şi care a renunţat pentru totdeauna la dragoste, jertfindu-se memoriei unui frate, dispărut.

Orsino îşi trimite pajul să cîştige în numele lui dragostea Olivieri, iar aceasta, uitîndu-şi jurămintele, se îndrăgosteşte de la prima vedere de fermecătorul sol. Ea încearcă zadarnic să-l atragă în mrejele sale, frumosul trimis al ducelui; Cezario este îndrăgostit de cel care i-a încredinţat această ingrată misiune şi a jurat — de asemenea — să nu mai iubească pe nimeni altul decît pe al său stăpîn. In mijlocul acestor întîmplări îşi face apariţia Sebastian, fratele Violei. Bineînţeles datorită asemănării lor desvărşite Olivia continuă să nutrească faţă de Sebastian dragostea trezită de Viola.

Pînă în cele din urmă, după numeroase şi fermecătoare peripeţii, Olivia se căsătoreşte cu Sebastian, iar Orsino se însoară cu pajul său, redevenit şi în ochii ducelui frumoasa şi fermecătoarea Viola.

Ceea ce desăvîrşeşte farmecul acestei piese de dragoste este muzica, sînt melodiile care învăluie întreaga poveste.

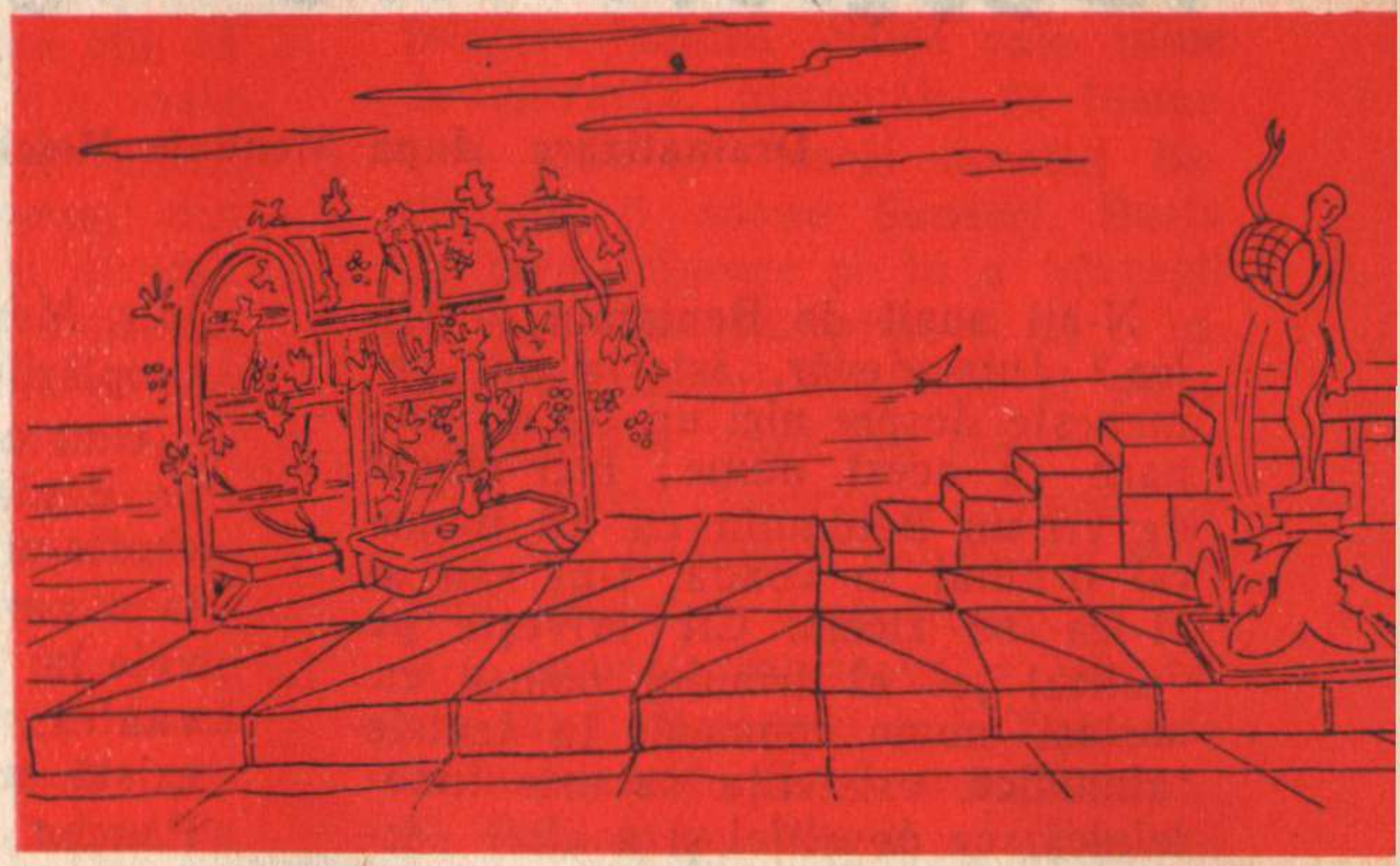

Mai întîi muzica minunatelor versuri shakespeariene; apoi acea a vocilor şi a formaţiei orchestrale. Căci — aşa cum o spune chiar autorul la începutul comediei sale:

Dacă muzica, Iubire, este cu adevărat hrana ta, atunci începeţi violine. Mă dăruiesc vouă....

Pe scena Teatrului Municipal „Noaptea regilor“ se repetă sub direcţia de scenă a lui Ion Şahighian. Schiţele costumelor şi decorurilor — reproduse mai sus — sînt semnate de Mircea Marosin.

Beniamin al III-lea

Dramatizare după Mendale Moicher Sfurim.

N-aţi auzit de Beniamin al III-lea? Intr-adevăr, istoria nu pomeneşte despre nici un fel de monarh cu acest nume; nici măcar de vre-un Beniamin cu alt numeral ordinal în coadă, I-ul sau al II-lea să zicem. Cît priveşte pe vestitul şef al tribului nomad cu acelaşi nume, pomenit în textele talmudice, existenţa sa este îndoielnică, ca de altfel şi a altor personaje biblice, — pe această temă fiind contradicţii chiar între talmudiştii tobă de carte.

Beniamin al III-lea din Tuneadefke este totuşi un erou vestit, cel puţin tot atît de vestit ca Beniamin din Todela (I-ul s-ar spune) şi Beniamin din Fălticeni (al II-lea), cunoscuţi călători ai basmului folkloric evreiesc. Sau poate Dvs. n-aţi auzit nici de Tuneadefke, locul de origină al acestui erou?

O! ...Tuneadefke este un nenorocit tîrg evreiesc din Rusia de pe timpul pravoslavnicului şi urîtului ţar Nicolaie I, tot atît de nenorocit ca şi alte tîrguri evreieşti din Rusia şi Polonia, un tîrg ca şi Casrilifca de unde a pornit „marele“ aventurier şi om de afaceri al lui Şalom Alechem, Menachem Mendel. Iar în ceea ce priveşte pe Beniamin al III-lea, el este eroul nuvelei clasicului literaturii idiş, Mendale Moicher Sfurim, „Intîmplările lui Beniamin al III-lea“.

Unii oameni de litere l-au numit pe Beniamin al III-lea „Don Quichotte-ul evreu“, Intr-adevăr există o oarecare asemănare între nuvela lui Sfurim şi romanul lui Cervantes. Şi în nuvela lui Sfurim există un caraghios de Sancho Pancha, pe nume Senderl, un fel de „prim ministru al său“ cum îl intitulează Beniamin. Există de asemenea şi o „Rosinantă“, un cal pe care Beniamin al III-lea soseşte — în visele sale halucinante — în împărăţia regelui Amarleko, de peste apa Sambationului.

Dar cîtă deosebire totuşi între aceşti doi eroi!

Don Quichotte este o fosilă jalnică a unei lumi perimate, un „nobil“ scăpătat, hrănit, pînă la zmintire cu romane cavalereşti, care visează turnire glorioase şi iubiri idilice cu fecioare imaculate.

Pe cînd Beniamin! El este un evreu sărac din Tuneadefke, amărît de necazurile proprii şi de cele ale concetăţenilor săi. In imaginaţia sa înfierbîntată de lectura cărţilor vechi, încolţeşte şi ia proporţii ideia unei călătorii în ţara fericită de după apa Sambationului, de

unde — crede-se— va veni mîntuirea pentru oamenii săraci.

Această călătorie îi va aduce o faimă cel puţin tot atît de mare ca şi a lui Alexandru Macedon. „Beniamin al III-lea este Macedonul secolului său“ spune despre sine eroul nostru.

In Tuneadefke există — ca şi în alte tîrguri — un bogătaş „filantrop“, Iţală Sindăr, care ştie să tragă foloase materiale din toate necazurile săracilor. El, şi ceilalţi şefi ai comunităţilor evreieşti din tîrg şi împrejurimi, ca şi diverşii „ţadiki“ şarlatani din Titirefke, Hniokefke, Tuneladefke ştiu să valorifice visele naivului Beniamin. Peste tot se strîng daruri pentru marea sa călătorie şi, cînd Beniamin împreună cu Senderl flămînzesc pe drumuri şi trec prin cele mai nefericite întîmplări, toată banda de şarlatani difuzează „ştiri“ senzaţionale despre „expediţia în ţara de peste apa Sambationului“ care cere noi şi noi cheltuieli. Firește că nimeni nu-i poate învinui că banii iau cu totul altă întrebuinţare, că pot lua forma (doamne fereşte) unor caftane de mătase şi a unor praznice îmbelşugate.

Peripeţiile lui Beniamin al III-lea stîrnesc rîsul ; un rîs compătimitor, plin de amărăciune şi înţelegere pentru visele sale pline de speranţă, provocate de foame.

— „Ce tot visezi norocul Beniamin, îi spune Senderl. Burta îţi cere mîncare şi tu o hrăneşti cu vise. Ea vrea pîine şi tu o încînţi cu fericiri din lună şi stele. Visul tău a venit din foame“.

Pe scena Teatrului Evreiesc de Stat din Bucureşti nuvela lui Moicher Sfurim a fost transpusă într-o comedie muzicală în adaptarea lui I. Bercovici şi I. Schwartz cu muzica de H. Schwartzman şi P. Rubinştein. Regia aparţine lui M. Sekler.

Scenă din actul I

Jocul de-a VACANȚA și Jocul de-a TEATRUL

Ce vrea, oare să în semne acest titlu?

O fărîmă de vis, un crîmpei de poezie, o fereastră deschisă spre soare... Cîțiva oameni obișnuiți ,care se desprind dintre zidurile cenușii ale sarbedei și îngustei existențe cotidiene, pentru a-și regăsi — în scurtele săptămîni de vacanță — sufletul ascuns, liberat de griji, de ticuri... Destine care se apropie, se întrepătrund și apoi — cînd „Jocul de-a vacanța", jocul de-a fericirea, ia sfîrșit — se despart...

Acesta este — pe scurt — conținutul piesei lui Mihail Sebastian, intitulată... „Jocul de-a vacanța".

„Și jocul de-a teatrul?"

Jocul acesta este la fel de serios, la fel de cuceritor ca și piesa.

Este un joc, căruia i s-au dăruit cu întreg entuziasmul și ardoarea, niște oameni care ca Dvs., și ca noi, sînt muncitori, funcționari, studenți, dar care, atunci cînd și-au terminat ziua de muncă în atelier, birou sau facultate, se joacă... de-a teatrul.

E limpede? Acum ați priceput? Nu prea?

Am să vă povestesc, atunci, mai pe larg, cum se joacă acest joc.

Acum doi ani, în cadrul Casei de Cultură a Sindicatelor din București, a luat ființă o „Secție de Teatru", care a pornit să caute prin instituții și întreprinderi amatori adică îndrăgostiți de teatru; oameni în al căror suflet, fărîma de vis, crîmpeiul de poezie, înseamnă teatrul. Și acești „jucători de-a teatrul" s-au constituit într-o clasă și au început să învețe „regulile jocului" actorie, regie, machiaj, scenografie, regie tehnică ș.a. Cursurile durează un an. După un an, după ce-ai învățat „regulile" începi să faci parte din „Cercul de teatru" al Casei de Cultură a Sindicatelor... și începi să joci în cadrul unor recitale, a unor exemplificări de conferințe și chiar în spectacole adevărate, așa cum este cel pe care l-am văzut și despre care vrem să vă povestim și Dvs.

Dar ce să vă mai povestim? Mai bine duceți-vă să vedeți singuri cum „Jocul de-a vacanța" prinde viață pe scenă, grație jocului de-a teatrul în care pun atîta pasiune și convingere Graziella Trandafirescu desenatoare tehnică, Dan Herdan funcționar, Dinică Gh tot funcționar, Mălai Niculaie, student — și alți „jucători de-a teatrul" muncitori și funcționari ca dvs., și ca noi, sub conducerea regizorului Const. Dinescu de la Studioul Actorului de film „C. Nottara", arbitrul și îndrumătorul acestui joc minunat și plin de farmec!

P. S. Și nu uitați să ne povestiți cum v-a plăcut!

(In clișee: Graziella Trandafirescu — Corina — și Dan Herdan — Ștefan Valeriu).

UN TEATRU NOU ÎNTR-O CLĂDIRE VECHE

Clădirea nu e prea arătoasă și poartă urmele vremii. Zilnic, sute de trecători se perindă prin fața ei, dar puțini își amintesc că odată, acum cîțiva ani, la parterul acestei case, un cinematograf își aprindea în fiecare seară luminile de neon, profilînd în întuneric un nume: „Casandra". Existența acestui cinematograf a fost, însă, efemeră, ca și mai tîrziu, cea a teatrului care s-a stabilit în această sală și — multă vreme — oamenii treceau nepăsători prin fața clădirii tăcute și întunecate.

Nici astăzi nu arde — în fața ei — nici o firmă de neon și nici panourile de afișaj nu sînt luminate...

Exterior, clădirea își păstrează același anonimat. Și totuși, în fața intrării, grupuri de oameni așteaptă... Ce anume? Cei mai mulți dintre ei sînt tineri, gălăgioși, amestecîndu-și glasurile într-un vuiet ce sparge liniștea străzii. Să încercăm să intrăm în fosta sală de cinematograf, și — poate — vom afla ce caută aici acești tineri.

Un hol de strălucitoare albeață, mai mult lung decît lat desparte ușa de intrare de sala de spectacol.

In foaierul acestui teatru nou, îl întîlnim pe directorul său, Nicolae Radu, care — cu bunăvoință — ne dă toate lămuririle necesare.

— Casandra a devenit Teatrul Experimental al studenților din Institutele de Artă Dramatică și Muzică. Prin transformările aduse, vechiul cinematograf a devenit un teatru modern, construit după cele mai exigente și moderne reguli ale tehnicii. Pusă la îndemîna studenților, sala va servi drept teatru experimental, ceea ce le va permite să ia nemijlocit contact cu publicul spectator înainte chiar de a fi absolvit Institutul. Pe scena noului teatru studenții Institutului de Teatru vor prezenta spectacolele pregătite cu maeștrii lor — în cadrul orelor de măiestrie — în timp ce studenții Institutului de Muzică, vor organiza concerte. Primul spectacol prezentat a fost „Plicul" de L. Rebreanu. Spectacolul este susținut de studenții clasei maestrului Finteșteanu. Viitoarele premiere vor fi „Peer Gynt" de Ibsen, „Vicleniile lui Scapin" de Molière, „Copacii mor în picioare" de A. Casona. „Villegiaturiștii" de Gorki. Cît privește activitatea concertistică, începutul s-a făcut cu un concert dirijat alternativ de maestrul Jean Bobescu și de un student al clasei de dirijat, avînd în program concertul pentru vioară de Ceaikovski, solist fiind tot un student. Trebuie menționat că teatrul are o orchestră simfonică permanentă, care va concerta regulat.

...In sala de spectacol a început să intre spectatorii. Peste cîteva minute, cortina se va ridica...

Prin geamurile ușilor de la intrare se vede foaierul înțesat de spectatori. Sala tineretului și-a început existența.

DOI PARTENERI CU RENUME, DESPRE ROLURILE LOR.

Premiera operei „Carmen", în noua versiune artistică a regizorului Rînzescu și a dirijorului Egizzio Massini, a avut loc abia acum o lună, deși doi dintre titularii rolurilor, „Carmen" și „Don Jose", și-au cucerit de mult reputația, iar recentele lor succese nu fac decît să o confirme.

Garbis Zobian (Don Jose)

Garbis Zobian și Zenaida Palli ar avea multe să ne povestească. In ultimii doi ani mai ales, ei au cules împreună aprecierile publicului și presei în mai multe orașe din Uniunea Sovietică. „Carmen", interpretată de Zenaida Palli a colindat de asemenea Ungaria, Bulgaria, Jugoslavia, Cehoslovacia. Era firesc ca, după acest bilanț strălucit. cei doi interpreți să nu fie deloc zgîrciți în aprecieri și impresii asupra rolului lor. De aceea ne-am și adresat lor, îndată ce s-au stins ultimele aplauze din sala Teatrului de Operă și Balet.

„Mie foarte drag personajul pe care îl redau, ne spune Zenaida Palli. Mi-e drag și îl înțeleg, pentru că tînăra spaniolă e sinceră, sentimentală și curajoasă. E sinceră, de oarece își mărturisește deschis iubirea, fără a ezita să spună adevărul chiar și atunci cînd sentimentele ei se schimbă... Sentimentală, de oarece nici un motiv meschin, material, nu o oprește să iubească oricînd îi place și pe cine îi place... Și curajoasă, de oarece cu toate că știe să trezească gelozia năpraznică a lui Don Jose, este gata să-și riște viața pentru o acțiune, așa cum crede și cum simte.

— Numai că acționează cam crud — am încercat noi, timid.

— Cam crud într-adevăr, dar cu integritate. Sentimentele ei pentru Jose nu se schimbă decît atunci cînd atitudinea prea molatecă și tînguitoare a acestuia, o fac să-și piardă admirația pe care i-o purta

altă dată. Şi — în fond — Carmen e o fată simplă, care însă crede în inima ei şi o ascultă în fiecare clipă.

— Nu este uşor să redai o asemenea fire!...

— Firește că nu este uşor. Incerc mereu şi caut să mă apropiu tot mai mult de personaj, de la un spectacol la altul; caut să redau o „Carmen" arzătoare, dinamică, tandră, care să placă atît spectatorilor cît şi celor de pe scenă.

...Bine înţeles că Garbis Zobian îşi are părerile proprii asupra „moliciunii tînguitoare" a lui Don Jose.

— Este o dramă umană în primul rînd. Un om îşi jertfeşte întreaga viaţă şi demnitate pentru o femeie. Este un om blînd, bun şi drept, pe care viaţa degradantă îl înspăimîntă, dar care nu mai poate face altfel. Tragedia lui e sfîşietoare. De cîte ori o parcurg pe scenă simt că o trăiesc în fiecare fibră a mea. Dacă din tot zbuciumul acesta sufletesc se naşte şi o interpretare muzicală frumoasă, cu atît mai bine. Dar nu aceasta mă preocupă în primul rînd; vreau ca expresia muzicală să fie rezultatul trăirii scenice. Sper să izbutesc.

Cei doi interpreţi speră... Dar publicul, care îi aplaudă la fiecare spectacol, este — fără îndoială — convins.

Zenaida Palii (Carmen) →

YVES MONTAND printre noi

Yves Montand coboară din avion! Să recunoaștem că, pentru cei mai mulți din iubitorii de artă, aflați pe aeroportul Băneasa, evenimentul a stîrnit o mare emoție. Ei nu-l vor uita atît de ușor. Fotograful este gata să contribuie la memorarea acestui eveniment.

Plecînd Yves Montand rămîne alături de toți creeatorii de muzică ușoară românească, ca un îndemn de încredere pentru viitor.

Iată-l pe Yves alături de unul dintre cei mai reprezentativi compozitori de muzică ușoară, Ion Vasilescu.

Cum va interpreta Yves cîntecele atît de cunoscute pe scenă? In ce măsură efectul plastic va întregi pe cel muzical?

Iată-l interpretînd „Les baladins"...

Un interpret cunoscut, care nu are nevoie de prezentare; dar cine este cel de la stînga lui Tomazian? L-aţi văzut parcă pe undeva, nu? Pe care scenă? Pe scena... stadionului 23 August, într-unul din meciurile internaţionale. Da, e chiar Ozon! Ce caută el la Teatrul „Constantin Tănase"? Foarte simplu; interpretează rolul lui Ozon!

„O cabană de munte... Un antrenor romantic, un maseur viguros cu o energică soţie (deşi nu lipsită de inclinaţii pentru poezie), un „puşti" fermecător, o eternă „Evă" şi 11 fotbalişti. Mai lipseşte ceva pentru o comedie muzicală? Desigur! Bujor al 12-lea, şi ajutorul de antrenor Rizea, care vine tocmai la timp pentru a strica bucuria celorlalţi. Adică de fapt nu reuşeşte s-o strice, căci pînă la urmă totul se termină... cu bine. Noroc că mai există şi „actul 3" în comediile muzicale!...

Alte amănunte nu vă vom da. Vom da în schimb cuvîntul. autorilor George Mihalache şi Nae Roman şi compozitorului George Klein, care vă invită la comedia „Bujor al 12-lea".

Colomba Villar

O tînără fată doreşte să plece la Festival. Drumul din ţara ei — undeva în America de sud — pînă la Bucureşti este lung şi piedicile nu lipsesc. Dar cine ar putea înfrînge dorinţa de a pleca a Colombei Villar, a lui Manuel sau a veselului Tomo? Din păcate nu lipseşte nici Feliciano care s-a grăbit să-şi cumpere biletul de vapor. O forţă în plus în delegaţia pentru Festival?.. Dimpotrivă!

Tinerii au ajuns la Marsilia. De aci nu mai e decît un pas pînă la scara vaporului „Transilvania", care îi va aduce în Romînia. Dar, vai, pasul nu e chiar atît de simplu! De asta a avut grijă Feliciano! Şi Baladeres şi poliţia portului.

Şi, totuşi, tinerii vor birui orice pericole. Vor înlătura otrava calomniei şi se vor îmbrăţişa undeva pe punte, sub lumina fugară a farului de la Constanţa. Dar pînă atunci mai este... un act!...

Opereta „Colomba Villar" de Elly Roman şi Mircea Ştefănescu, regia lui Sandu Eliad este gata de drum, pentru turneul Teatrului de Operetă în U.R.S.S.

VIAȚA MUZICALĂ

Compozitoarea Hilda Jerea

La 8 martie în cinstea Zilei Internaționale a Femeii, va avea loc în sala „Dalles“ un concert de muzică de cameră, intitulat „Compozitoare din R.P.R.“

Concertul va cuprinde o sonată de Ana Severa Benția și lucrări de Hilda Jerea, Mansi Barberis, Ana Severa Benția etc, executate de cvartetul vocal al Filarmonicii.

● Tot la sala „Dalles“, Mircea Buciu va da la 13 martie un recital de lieduri, care va fi urmat, în ziua de 15, de recitalul pianistului Alexandru Demetriad. Programul acestui din urmă recital va cuprinde muzică spaniolă veche, muzică romînească și franceză.

● La 17 martie, va avea loc la Ateneu un concert de orgă, (Horth Gehann), flaut (Vasile Jianu) și violoncel (Vladimir Orlov).

● Dan Iordăchescu și Vera Rudeanu vor oferi la 20 martie — o „Seară de lieduri Schubert“. — Concertul va avea loc la sala „Dalles“.

In cadrul concertelor de „Studio“ pianistul Isac Ciuraru va da un recital la 5 martie. In a doua parte a programului, se va produce cvartetul de coarde al studenților Conservatorului de muzică „Ciprian Porumbescu“.

★

Concertul din 12 martie va fi susținut de Ioana Minei (pian) și Cecilia Josen (voce), iar la 19 martie Fedora Cohn va da un recital de pian, care va fi urmat de recitalul vocal al Marianei Constantinescu.

★

Nina Mastero (harpă) și Ileana Irod (voce) vor fi interpretele concertului de „Studio“ din 26 martie.

● *Oratoriul „Tudor Vladimirescu“, de Gh. Dumitrescu, va fi interpretat de Orchestra simfonică a Filarmonicii, în cadrul concertelor din 10—11 martie, sub bagheta maestrului George Georgescu.*

● *La 16 și 17 martie, concertele săptămînale ale Filarmonicii, vor fi dirijate de Matei Socor, avînd ca solistă pe violonista Gaby Grubea.*

● *Violonista franceză Jeanine Andrade, va fi solista concertului orchestrei Filarmonice din 24—25 martie, sub conducerea dirijorului Mircea Basarab. Printre altele, se va cînta concertul pentru vioară si orchestră de Maurice Ravel.*

● *Sub bagheta maestrului George Georgescu, orchestra simfonică a Filarmonicii, va interpreta la 30—31 martie triplul concert de Beethoven. Soliști: Valentin Gheorghiu (pian) Ștefan Gheorghiu (vioară) și Mircea Aldulescu (violoncel).*

„OPERETA" a pornit la drum.

Spectatorul care a păşit în sala Teatrului de Stat de Operetă în a doua jumătate a lunii februarie, a avut desigur multe surprize. Deşi afişele anunţau tot „Lăsaţi-mă să cînt", „Vînzătorul de păsări" şi „Plutaşul de pe Bistriţa", spectacolele arătau oarecum altfel ; erau parcă mai vii, mai proaspete şi mai... scurte

Toate acestea îşi au explicaţiile lor : odată cu primele zile ale lui martie. Teatrul de Operetă a pornit într-un turneu de o lună în Uniunea Sovietică (la Moscova, Gorki, si Odessa).

Firește că prezentarea unei părţi prea lungi de proză într-o ţară străină ar fi scăpat înţelegerii

publicului. De aci scurtările, presărarea unor replici în limba rusă şi bineînţeles primenirile în redarea scenică. Pentru că o operetă oricît ar fi de des reprezentată are nevoie totuşi de o exigentă revizuire artistică înainte de a fi înfăţişată în faţa unui public nou si atît de exigent cum este cel sovietic.

Aşa dar, trei operete au fost puse pe şantierul de „reparaţii"; iar cea de a patra, nouă-nouţă a pornit să înfrunte luminile rampei direct în premieră la Moscova. Aceasta este „Colomba Villar" cu libretul de Mircea Ştefănescu şi muzica de Elly Roman.

Examenul nu este deloc uşor. Seară de seară, Ion Dacian Puica Alexandrescu, Marla Vauwrina, Silly Popescu, Nae Roman, Viorel Chicideanu, alături de restul soliştilor vor da viaţă rolurilor create de Zeller, Dendrino, Filaret Barbu şi Elly Roman. Odată cu ei dă însă examen însăşi noua noastră creaţie în domeniul operetei. După succesul cu „Lăsaţi-mă să cînt" la Drezda, „Plutaşul" îşi va părăsi Bistriţa şi „Colomba" îşi va continua ruta Marsilia — Bucureşti pe apele Volgăi şi ale Mării Negre...

Călătorie bună !...

Prea. hîrziu

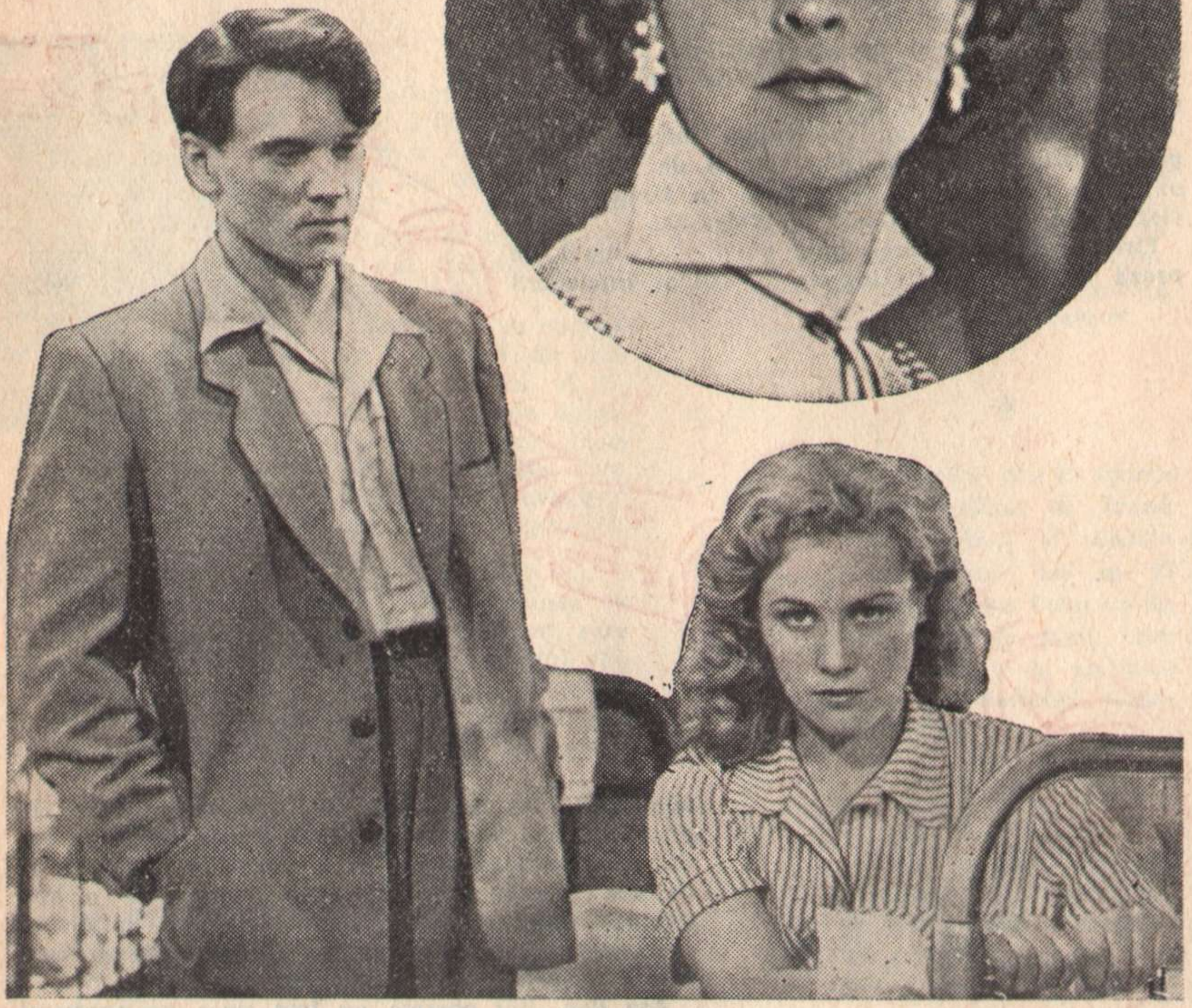

O nouă producţie a studiourilor „Maxim Gorki" ne dezvăluie — de-a lungul unei acţiuni dramatice, bogată în întîmplări emoţionante — aspecte din viaţa tineretului sovietic cu bucuriile şi mîhnirile, speranţele şi frămîntările caracteristice tinerei generaţii.

Stiopa şi Fedia, Tatiana şi Sonia patru tineri entuziaşti, patru destine. Doi băieţi şi două fete, privind încrezători spre viitor, visînd la frumuseţea vieţii care se deschide luminoasă şi îmbietoare înaintea lor, visînd la împlinirea năzuinţelor lor spre dragoste, spre fericire.

Căci în inimile celor patru tineri şi-a făcut loc dragostea şi — odată cu dragostea — dezamăgirea, suferinţa...

Stiopa şi Fedia, Tatiana şi Sonia: care dintre ei sînt cei fericiţi şi care sînt cei îndureraţi — cu visele neîmplinite — asta o veţi afla dragi spectatori — urmărind pe ecran această recentă realizare a regizorului L. Lukov.

Ora H

Un film interpretat de copii nu este întotdeauna și un film care se adresează exclusiv copiilor. Există un univers al copilăriei cu preocupările sale specifice, în care problemele de viață ale celor vîrstnici provoacă drame tot atît de puternice, ba poate chiar mult mai puternice, în conștiința celor mici.

Gîndurile și idealurile curate ale copiilor, sentimentul de solidaritate care-i unește pe cei mici sub influența unei educații sociale noi — pot servi adeseori drept pildă părinților.

Aceasta este și tema noii realizări a cinematografiei romînești, filmul „Ora H" inspirat din povestea tînărului scriitor Nicuță Tănase, „Muzicuța cu schimbător".

Producție a Studioului cinematografic „București" „Ora H" a fost realizat după scenariul și în regia tinerilor Andrei Blaier și Simișa Ivetici. Un grup de copii însuflețiți, dornici să contribuie la înfăptuirea acestei pelicule a alcătuit echipa de interpreți, echipă care a dovedit multă înțelegere, sensibilitate și remarcabile însușiri artistice.

CÎNDVA La PARIS

Ne aflăm în Franța anului 1944. Zilele ocupației hitleriste sînt numărate. In aceste ore grave, hotărîtoare, cînd oamenii simpli și cinstiți, patrioți adevărați luptă din răsputeri pentru nimicirea nazismului, urmărim dramatica poveste a Genevievei — o tînără actriță care la început nu-și dă prea bine seama de măreția și eroismul acțiunilor de partizani.

Adăpostind în casa ei un student rănit, urmărit de Gestapo, din convorbirile sale cu acesta, tînăra femeie își înțelege datoria. De aci înainte se va dărui cu trup și suflet cauzei celei mai înalte: eliberarea patriei.

Producție a studiourilor „Defa-Berlin" filmul „Cîndva la Paris" dezvăluie cu remarcabile mijloace artistice o pagină din glorioasa istorie a luptei pentru eliberarea Franței din cătușele fascismului.

Dragoste de mamă

Spectatorii mai vîrstnici își amintesc cu siguranță de Paula Wessely, una din cele mai talentate actrițe ale teatrului și cinematografiei austriace. Revenirea ei pe ecran ca interpretă principală a filmului „Dragoste de mamă" constituie un prilej de bucurie pentru toți iubitorii de artă adevărată.

In rolul acestei mame — înaltă pildă de afecțiune maternă și de spirit de sacrificiu — Paula Wessely dă întreaga măsură a talentului său.

Thérèse RAQUIN

Fără îndoială că reunind laolaltă o operă literară valoroasă, un regizor consacrat şi o echipă de interpreţi dintre cei mai preţuiţi în lumea întreagă pentru însuşirile lor artistice, rezultatul nu poate fi altul, decît o remarcabilă realizare.

Adaptarea cinematografică a romanului lui Emile Zolla, în regia lui Marcel Carné, — cu Simone Signoret, Raf Vallone, Jacques Duby, Roland Lessaffre şi Sylvie în rolurile principale a cucerit pe bună dreptate la Festivalul Filmului din 1953, la Veneţia — titlul de cel mai bun film al anului.

Interpreta rolului titular, Simone Signoret — care de curînd împreună cu soţul ei, Yves Montand a vizitat ţara noastră — spunea referindu-se la rolul pe care l-a jucat: „Poate niciodată în cariera mea nu voi mai întîlni un personaj cu care să mă identific, să mă contopesc atît de complet, aşa cum s-a întîmplat atunci cînd am interpretat-o pe Thérèse. Nu ştiu cît am izbutit să exprim din frămîntarea şi zbuciumul acestei femei, ştiu doar atît: în tot timpul filmării întîmplările Thérèsei, bucuriile şi suferinţele ei au fost bucuriile şi suferinţele mele".

Impresionante sînt de asemenea creaţiile actorului Raf Vallone — în rolul lui Laurent — şi al actriţei Sylvie, care întruchipează pe bătrîna Raquin — paralitică fără putinţa de-a mai vorbi şi căreia nu i-a mai rămas decît privirea: o privire acuzatoare, severă, sfredelitoare...

CALENDAR

Costache Caragially, unchiul marelui nostru scriitor-realist, I. L. Caragiale, s-a născut, spun unii biografi, în 1813, iar alţii la *28 martie 1815*.

După ce termină şcoala primară şi şcoala „Măgureanu“ din Bucureşti, în 1835, se înscrie şi urmează clasa de „declamaţiune şi mimică“ a lui C. Aristia, în prima şcoală de teatru a „Societăţii Filarmonice“ din Muntenia.

Contribuţia lui Costache Caragially la promovarea şi dezvoltarea teatrului nostru este cu atît mai mare, cu cît el a fost primul actor care a înjghebat întîia trupă de „diletanţi romîni“ în Bucureşti (1845—1848). El este unul din aceia cărora, mai tîrziu, li se datorează faptul că Teatrele Naţionale din Iaşi, Craiova şi Bucureşti şi-au ridicat pentru prima oară cortinele.

Costache Caragially face parte şi dintre primii noştri dramaturgi.

★

Marele compozitor austriac Josef Haydn s-a născut în 1732 la 31 Martie în satul Rohrau dintr-o familie de ţărani de origină croată. In prima copilărie a învăţat muzică de la un învăţător din satul său natal, iar la vîrsta de 8 ani a fost angajat în corul de copii al catedralei Sfîntului Ştefan din Viena, unde a învăţat să mînuiască diferite instrumente. Pierzîndu-şi slujba din pricina schimbării vocii, a trebuit să-şi cîştige existenţa cu acompaniamente la clavecin sau

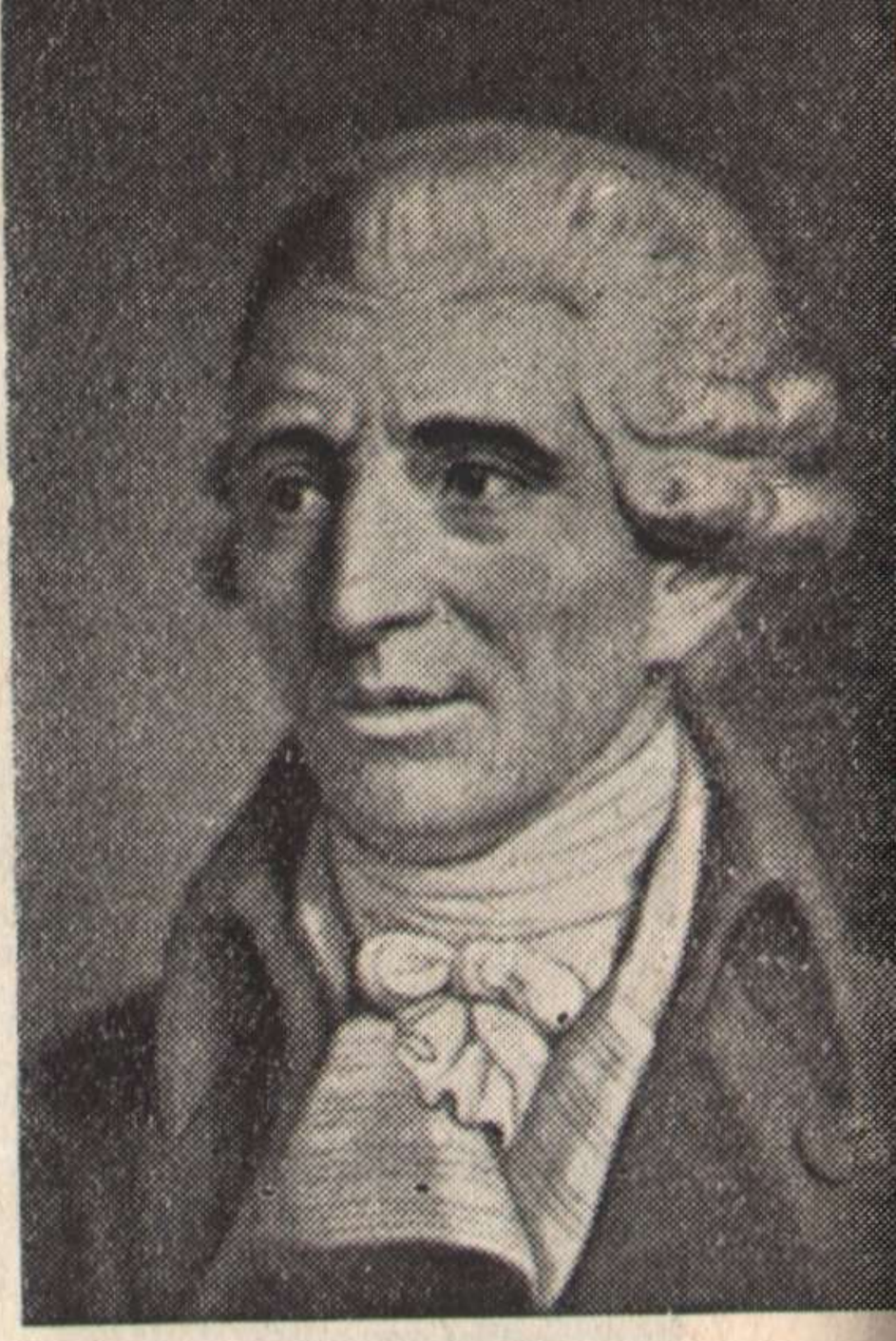

Joseph Haydn

cînt în diferite ansambluri. Totodată, Haydn s-a dedicat cu pasiune compoziţie muzicale

Datorită faimei cîştiga-

Informaţii

Printre producţiile care vor fi realizate în studiourile sovietice în cursul anului 1957, se numără filmul „Donbass“ după romanul cunoscutului scriitor sovietic Boris Gorbatov.

★

La începutul acestui an, va începe turnarea filmului „Pe Donul liniştit“ după capodopera lui Mihail Şolohov Adaptarea cinematografică şi regia ; Gherasimov. Una dintre versiunile filmului va fi realizată pentru cinemascop.

★

Jerry Wald — un producător american de filme — îşi destăinueşte intenţiile : prima producţie a anului, o adaptare cinematografică după „Jean—Cristophe“ romanul lui Romain Rolland. Filmul va fi turnat în Europa şi va rula în cinematografele cu ecran lat. Alte proiecte ? O ecranizare a romanului lui William Faulkner, „Zgomotul fericirii“.

★

„Un rege la New-York „noua producţie a lui Charlie Chaplin a

te cu primele sale lucrări de muzică de cameră, Haydn a fost angajat în 1759, de către un aristocrat ceh, în calitate de capelmaestru, iar doi ani mai tîrziu, a trecut în aceiaşi calitate în serviciul familiei prinţului Eszterhazy. Timp de aproape 30 de ani Haydn, a dus o viaţă modestă şi retrasă pe moşia stăpînilor săi, iar în anul 1790, odată cu dizolvarea orchestrei particulare a familiei Eszterhazy, el s-a mutat definitiv la Viena. Intre timp modesul muzicant de odinioară devenise celebru în toată Europa.

Prin numeroasele sale lucrări instrumentale şi vocale, el deschide o epocă a istoriei muzicii, în care forma simfonică atinge un înalt nivel.

Haydn trece drept creatorul simfoniei, statornicind aproape definitiv planul simfoniei, consacrînd-o drept un gen muzical.

„Fără durere", iată titlul provizoriu al filmului pe care îl turnează actualmente regizorul Jean Paul le Chanois, în Martine — Vesuble, un mic canton pierdut în Alpii maritimi.

Interpreţii principali sînt Jean Gabin, Sylvia Montfort şi Nicole Coureel. Este pentru prima oară cînd un film abordează — acordînd toată importanţa cuvenită — tema naşterilor fără dureri.

★

Actorii francezi Raymond Bussières şi Annete Poivre au realizat în vara anului 1956, în Cehoslovacia, sub conducerea regizorului Alfred Radole un film dedicat primelor curse automobilistice. In timp ce Annette Poivre interpretează rolul unei proprietărese de cafenea. Bussières întruchipează pe un mecanic francez, a cărui fiică, Ginette Pigeon s-a căsătorit în 1906 cu un celebru automobilist ceh, învingătorul primului concurs.

★

Producătorul de filme şi regizorul Mihail Todd se află la Moscova, unde turnează spectacolul muzical „O seară de artă sovietică". Acest film este cea dintîi producţie sovieto-americană. In viitor, cinci filme de lung metraj vor fi realizate în aceiaşi colaborare.

★

Faimosul roman al lui Bernardin de Saint Pierre „Paul şi Virginia" constituie subiectul unui film tehnicolor pentru cinemascop în curs de realizare. Adaptarea şi regia aparţin lui Robert Dagan. Exterioarele filmului vor fi turnate în insulele Mauriciu.

---

fost terminată de curînd în studiourile londoneze. In prezent, marele actor comic efectuiază în Franţa — la Saint-Cloud — montajul filmului, cu ajutorul unor echipe de tehnicieni englezi şi francezi. Cei care au avut prilejul să vizioneze prima copie a flimului — aşa zisa „copie de lucru" — mărturisesc că filmul abundă în efecte comice. Pînă şi tradiţionala bătaie cu prăjituri cu frişcă, pe care Chaplin o folosea în filmele sale de scurt metraj de odinioară, îşi are locul ei de cinste în desfăşurarea dinamică şi ilariantă a acţiunii.

(Condiţiile concursului au fost publicate în nr. 7)

13

14

15

Concursul poştei

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1. Operă de Enescu. — Instrument muzical. 2. Satul copilăriei lui Eminescu. Volum. 3. Poemul simfonic „Vox...“ rămas neterminat — Friguroase. 4. Felicitări. Pronume italian — 5. Ținut în Ardeal. — Piese instrumentale. 6. Contrabasso — Notă din gama orientală. (a). Polei. 7. Cîntecul vocilor — Uneori se încurcă! — Pronume — Erbiu. 8. Primul — Celebru violoncelist spaniol. Compozitor francez. 9. Papuci — Străbunicul lui G. Enescu. 10. Tandru. Termen de comparație — Corp 11. Comp romîn — Oraș în Italia — Mica planetă 12. Treaz (fig) — Putere — Vîrstă. 13. Cronicari dramatici, muzicali etc. — Numeral feminin — Ramură. 14. Insulă de corali — Suita lui Enescu, „Impresii din...“ 15. Rîu în U.R.S.S. — Mama lui G. Enescu — Exprimă vîrstă. 16. Numele flamand al fluviului Meuse — Mare istoric latin — Dobrogeanu...

VERTICAL: 1. Muzician romîn care l-a sfătuit pe Costache Enescu să-și trimită copilul să învețe muzica la Viena. 2. In schelet — Numeral (art.) — Mi-e frică. 3. Partitură de Bach din repertoriul lui Enescu, 4. Cîntec popular simfonizat în Rapsodia I-a. 5. Fac parte integrantă din „Poema romînă“. 6. Octetul lui Enescu pt. instrumente de coarde — Notă muzicală — Unitate de măsură a razelor X. — Nota de tambur — Jertfit. 8. Oraș sirian — Lithiu — Păsări călătoare. 9. A încercat să zboare cu aripi de ceară — Strigăt (în sălile de concert) — Cîntul „Ciocîrliei“. 10. Orașul în care a avut loc premierea operei „Oedip“ — Jumătate gard! — Poftește? 11. Pronume — „Oedip“ de G. Enescu — Nume masc. 12. Fruct — Terța sopranului — Poet englez. 13 Ține! — Rapsodia I-a în... major — Nume fem. alintat — Dramă de Shakespeare 14. Dotat, în artă — Din nou. 15. Sediul orchestrei filarmonice „George Enescu“ — Scena circului 16. Piatră — Rapsodia II-a în... major — Compoziție în cinci tablouri de Enescu — Literă cirilică. 17. Memorii — Opus 1 al acestei compoziții a fost executată în prima audiție la Paris în anul 1898.

POȘTA REDACȚIEI

Tov. Marcovici Elena-Iași. Răspunsul îl veți găsi în însăși paginile publicației noastre, dacă o veți urmări cu atenție. In deosebi sîntem informați că maestrul I. Manolescu va interpreta rolul principal din piesa lui V. Hugo „Regele se amuză“.

Tov. Liliana Donose, Str. Gh. Lazăr nr. 4 — Loco. Cîntăreața Liana Antonova se află în momentul de față în Capitală, unde cîntă în cadrul noului spectacol al Teatrului de Estradă „Parada Melodiilor“.

Tov. Florica Dragomir-Tîrgoviște. Vom ține seama de sugestia dumneavoastră, chiar în cursul acestui an, după încheierea concursului actual. Vă puteți abona prin oficiul dvs. poștal, asigurîndu-vă astfel toate numerele. Vă mulțumim pentru interesul pe care-l purtați publicației noastre.

— Formidabil ! Era gata — gata să uit că azi este ultima zi pentru depus buletinele !

Pronosport

SUCURILE NATURALE DE MERE

provin din

FRUCTE PROASPETE

SÎNT BOGATE ÎN VITAMINE ȘI ZAHĂR

De vînzare la magazinele alimentare, restaurante, bufete, cofetării, chioșcuri de răcoritoare și la bufetele din holurile teatrelor și cinematografelor.

Abonamentele la revista „SCENA și ECRANUL", se primesc pînă în ziua de 16 a lunei, cu deservire în luna următoare.

Abonamentele se fac prin difuzorii de presă din intreprinderii, instituții și de la sate, secțiile de difuzare a presei, precum și de către factorii și oficiile poștale.

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4,71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5,15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo" Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60;* Studio Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50.* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă" str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului *Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6. tel. 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R. *Şos. Giuleşti nr. 8 telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul Evreiesc de Stat, *str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3,96.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoy, *Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18-20;* Sala Orfeu, *telefon 3,25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRĂŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTĂŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII

Fraţii Grigoriu în
„Muzica e viaţa mea“

COPERTA I : *SEPTIMIU SEVER (Profesorul) şi TANTZI COCEA (Actriţa) ÎN „HANUL DE LA RĂSCRUCE“ de HORIA LOVINESCU.*
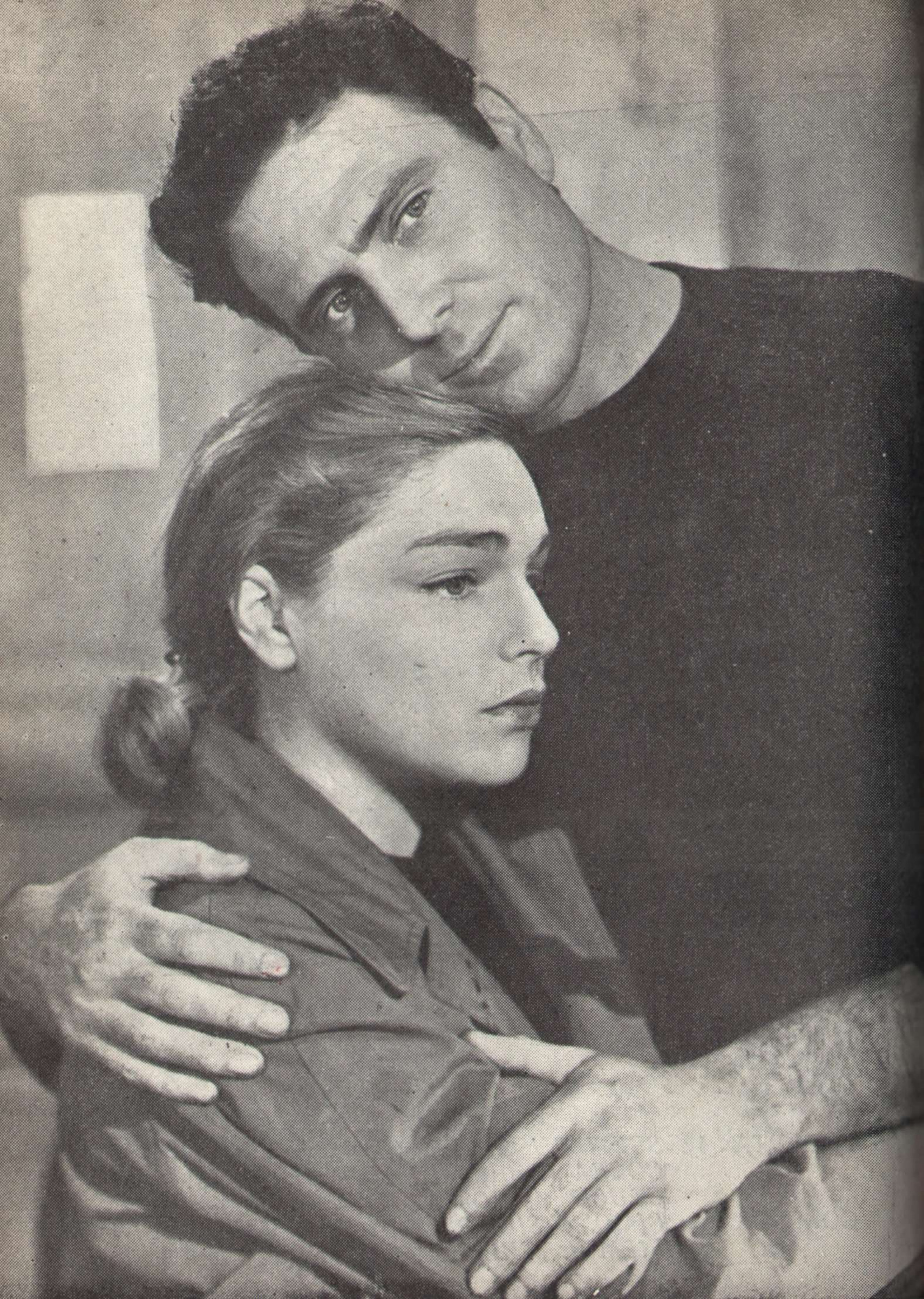
COPERTA IV : *SIMONE SIGNORET şi RAF VALLONE IN FILMUL „THÉRESE RAQUIN“.*